

ZE ZIJN POPULAIRDER DAN TOM CRUISE EN BEKENDER DAN MICHAEL JACKSON, MAAR IN NEDERLAND HEBBEN WE NOG NOOIT VAN ZE GEHOORD. DRIE NEDERLANDERS WIENS *ROOTS* VER BUITEN DE WESTERSE WERELD LIGGEN, INTRODUCEREN HUN HELDEN. 'KADIM MAAKT MUZIEK DIE IN NEDERLAND HEEL VERNIEUWEND ZOU KUNNEN ZIJN.'

'KADIM AL SAHIR HEEFT MIJN VROUW EN MIJ BIJ ELKAAR GEBRACHT'

probeert met zijn muziek de Arabische landen met elkaar te verenigen. Samen met Lenny Kravitz en Sarah Brightman heeft hij verschillende nummers gemaakt over vrede, dat is een belangrijk thema. Kadim doet alles zelf: hij schrijft, componeert, zingt en maakt muziek die in Nederland heel vernieuwend zou kunnen zijn. Het draait vooral om de woorden. Beroemde dichters uit de jaren zestig en zeventig hebben hun teksten, vaak van heftige liefdesgedichten, exclusief aan hem nagelaten. Kadim heeft laten merken dat hij dat waard is, dat hij met zijn muziek de emotie van de dichter kan overbrengen. Op ieder album gebruikt hij een of twee teksten van de bekende dichter Nizar Qabbani. Anders gaan de fans klagen.

Ali (28) woont al negentien jaar in Nederland, maar komt uit Iran en heeft Irakese ouders. De muziek van de Irakese zanger Kadim Al Sahir, sinds de jaren negentig een van de grootste sterren van het Midden-Oosten, heeft hem en zijn vrouw bij elkaar gebracht.

'Ik denk dat alle Arabischsprekende Nederlanders Kadim kennen. In Irak is hij zo populair, dat hij tachtig procent van de stemmen schijnt te kunnen winnen als hij zich verkiesbaar zou stellen voor het presidentschap. Helaas is hij daar vertrokken in de tijd dat Saddam en zijn zonen hem het leven zuur maakten: hij moest de helft van zijn inkomsten afgeven als hij optrad en zelfs als hij ontwikkelingswerk wilde steunen, kon dat pas na een duur cadeautje voor de leiders. Toch heeft Kadim hart voor zijn volk en vaderland. Dat vind ik zo mooi aan hem. Hij

Mijn vrouw, met wie ik een jaar geleden getrouwd ben, vindt de muziek van Kadim ook prachtig. Je zou kunnen zeggen dat hij ons bij elkaar heeft gebracht. Voor we getrouwd waren, printte ik vaak foto's van Kadim uit en gaf die aan haar, als een excuus om tijd met haar door te brengen. Die foto's plakte ze in een boek. Toen we net getrouwd waren, zijn we samen naar zijn concert gegaan. Het fotoalbum dat we al die jaren hadden bijgehouden namen we mee, als cadeautje. De medewerkers van Kadim wilden het eerst niet aannemen, maar tijdens het concert riep mijn vrouw dat we hem iets wilden geven. Hij heeft het boek aangenomen en bleef er, op het podium, wel een halve minuut in staan bladeren. Achterin hadden we onze trouwfoto's geplakt. Later heeft hij tijdens een interview verteld dat hij dat boek van fans had gekregen. Hij was er echt blij mee.'

MULTICULTI- HELDEN

'IK WAS JALOERS TOEN EEN MEISJE BIJ RAYMOND LAM OP HET PODIUM MOCHT KOMEN'

De ouders van **Christien** (20) komen uit Hongkong. Ze is opgegroeid met een voorliefde voor Aziatische soaps en muziek. Dit jaar stond ze, samen met duizenden andere gillende meisjes, voor het eerst oog in oog met haar idool Raymond Lam.

'Het stadion in Hongkong waar Raymond deze zomer optrad, zat helemaal vol. Overal hoorde ik meisjes gillen en zwaaiden mensen met lichtjes. De sfeer was geweldig, want iedereen kende al zijn liedjes. Toen er een meisje uit het publiek werd gepikt om bij hem op het podium te komen, was ik wel even jaloers. Ze stond er ook maar een beetje bij; ik had vast veel beter meegedaan.

Ik heb Raymond ontdekt toen hij in een bekende Chinese soap speelde. De titelsong van die soap werd een hit en vanaf dat moment begon Raymond met zingen. In Hongkong is hij enorm populair. Ik heb eens twee uur in de rij gestaan om een levensgroot kussen van hem te bemachtigen. Toen ik eenmaal aan de beurt was, was het uitverkocht en heb ik maar een poster genomen.

Het leukste aan Raymond vind ik dat hij knap is en als acteur altijd de goede personages mag spelen. En zijn muziek is ook leuk natuurlijk. Hij zingt voornamelijk over de liefde. Hij maakt heel zoete liedjes,

vaak met een R&B-beat eronder. Veel Aziatische meisjes vallen voor dit soort zangers, omdat de look bij hun smaak past, meer dan die van westerse zangers. Ook Koreaanse bands zijn op dit moment razend populair onder Chinezen. Boy- en girlbands als Wondergirls, die aanstekelijke hiphop maken, scoren in heel Azië hits. Dat Chinezen die teksten niet verstaan is niet belangrijk: het gaat om de beat. Hoewel ik thuis Kantonees spreek, kan ik Raymonds teksten ook niet helemaal volgen. Er wordt veel *slang* gebruikt en de schrijftaal die hij gebruikt, begrijp ik vaak niet. Daarom zoek ik op internet naar zijn songteksten en de juiste uitspraak. Dan kan ik meezingen met mijn eigen karaoke-dvd van zijn concert *Let's Get Wet*. Nederlandse vriendinnen hebben nog nooit van Raymond gehoord en ik denk ook niet dat ze er iets aan zullen vinden. Maar in Hongkong luistert iedereen alleen maar Aziatische muziek. Zelfs grote R&B-sterren kennen ze daar niet. Een achterneef van mij zei laatst zelfs: "Usher? Nooit van gehoord."

Meer lezen over de muzikale voorkeur van Aziatisch Nederland? www.asn-online.nl

'IN INDIA STAAN ZE IN DE BIOSCOOP OP DE STOELN TE DANSEN'

Charla (27) heeft Surinaamse en Hindoestaanse roots, maar is geboren en getogen in Amersfoort. Haar grootste idool is Shahrukh Khan, een Bollywoodartiest met een aanhang van Afghanistan tot Afrika.

'Wie nog nooit van Shahrukh Khan heeft gehoord, mist een hele mooie persoonlijkheid. Khan is een bijzondere acteur, die het gevoel van zijn personage alleen al met zijn ogen kan overbrengen. Hij kan niet zingen, hooguit een beetje rappen. De liedjes in zijn films worden door echte zangers ingezongen. Toch geeft hij wel concerten, ook in Nederland. Dan playbackt hij grote hits en danst erbij. Overal waar hij komt is het een gekkenhuis. In Frankrijk was hij eens op een filmfestival, waar niemand meer oog voor Tom Cruise had toen hij langsliep. Ik heb hem drie keer mogen ontmoeten. De eerste keer vloog ik naar Londen voor een fanclubdag, waar hij even aanschoof bij elk tafeltje. Wat ik zei? Ik geloof dat het "Hallo, hoe gaat het?" was. En nog iets over zijn laatste film. Daarna heb ik hem omhelsd. Verliefd op hem ben ik niet. Misschien vond ik hem vroeger wel leuk, toen ik jonger was. Nu kijk ik gewoon graag naar zijn films en heb ik respect voor de manier waarop hij zijn leven leidt.

Waarom Nederlanders niet zo weg zijn van Bollywood

weet ik niet. Bij de musicals van Joop van den Ende zit het wel elke dag vol. Misschien zijn Nederlanders te nuchter. De films gaan vaak over dromen die iedere Indiër heeft en die eigenlijk voor iedereen binnen handbereik zijn; het is simpel en toch realistisch. Wel zijn de thema's vaak gebaseerd op normen en waarden binnen een gezin en die passen niet helemaal binnen de westerse samenleving – hoewel Duitsers het wel helemaal geweldig vinden. Als je in Nederland een Bollywoodfilm bekijkt, is dat lang niet zo bijzonder als in India: daar staat iedereen in de bioscoop op stoelen te dansen en mee te zingen met de hits, die ook de hele dag te horen zijn op de radio. Het is daar echt een familie-uitje. Dat kan, omdat Indiase films opgewekt zijn. Mensen hebben vaak al veel ellende, dus de films zijn altijd vrolijk. Ze zijn gemaakt voor het volk. Dat maakt Shahrukh Khan een held van het volk – eentje met de status van een popster. In dat opzicht is hij misschien wel te vergelijken met Frans Bauer, die ook getrouwd is met zijn jeugdliefde en respectvol omgaat met de fans. Maar dan duizenden malen groter.'

Meer lezen over Bollywood? Charla blogt:

bollywood.blog.nl ★